

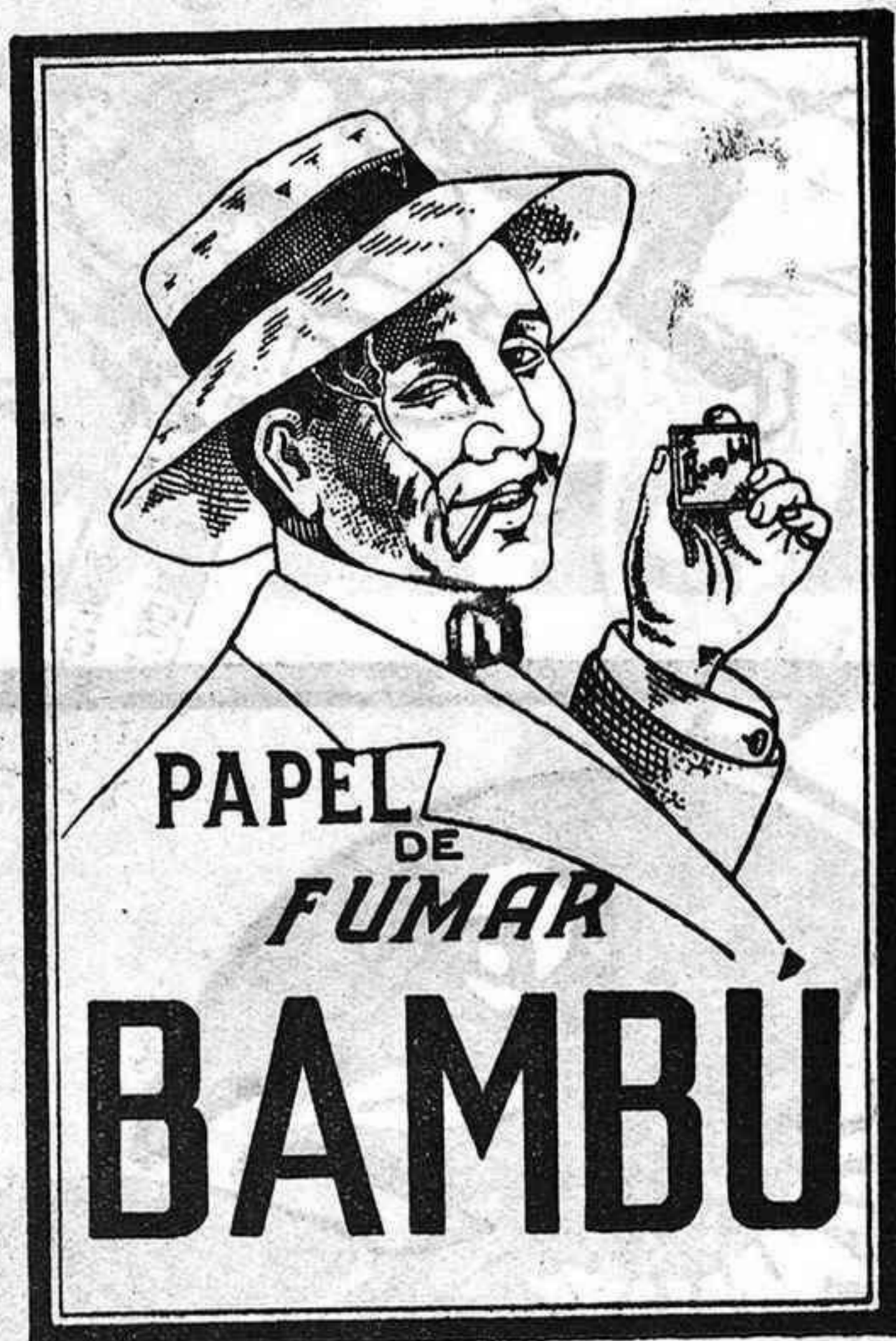

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

L'Esquerra

Veieu com l'hem caçada viva !

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Ela, oritragia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, anexitis, fluxos*, etc.; de la dona per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Soivre**, als malalts es gaureixen ells sols sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes, herpes, úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions, escrofuloses, eritemes, acné urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, florons, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes, espermatorrea*, (pèrdues seminals), *cansament mental, pèrdua de la memòria, mal de cap, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos, de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Soivre**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA.— Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sòkafarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTIL
 Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
 (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte plú riglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològics del Dr. W. Dutrem
 Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

Després de la Victoria

EM triomfat!

Les passades eleccions han estat, més que unes eleccions administratives, malgrat es tractés d'eleccions municipals.

* * *

La Lliga? La Lliga ens ha donat un espectacle. Ha lluitat per l'administració municipal famolencament.

Anuncis lluminosos, cartells, tones de paper imprès. I una propaganda de ganivetada. No ha fet estalvis. El diner ha corregut.

* * *

Les Esquerres? Les Esquerres han respost, i han tornat cop de puny per cop de puny. Les Esquerres han treballat més modestament. No has pas obert l'aixeta — i han fet bé —, com l'ha oberta la Lliga.

* * *

Els radicals? No en parlem. Es un partit confusionari que es va posant a l'abast de sac de drapaire.

* * *

Els altres partits? Dos comunismes, etc., etc. Darrera cada un d'ells un home. Els demés afiliats eren destinats a escambell.

* * *

Hem dit que havíem triomfat. No ens embriaguem pel triomf i volem en la victòria únicament la part que ens pertoca.

Vàrem dir que votariem la candidatura de les Esquerres per *deure* d'esquerrans. No per *en'usiasme* d'esquerrans. La candidatura no ens despertava pas grans entusiasmes.

Consti que la candidatura s'ha salvat per l'especial situació política de la Península. Vegi's el discurs del President de la Generalitat en rebre els manifestants que anaren a saludar-lo, una vegada coneguda la victòria: "—Estic convençut que en la lluita d'avui es posaven en joc les llibertats de Catalunya i la vida de la República." Encara més precisacions fetes pel senyor President: "—Tinguem la seguretat que hem barrat el pas al perill que amenaçava la progressió democràtica del nostre poble i hem evitat que pugui tornar el que fou vergonya de tots els fills de les terres ibèriques." — Molt bé!

Molt bé! Ara ens trobarem davant del problema de l'Administració Municipal.

No és que enyorem que la Lliga ens governi! Bona part del que li fou dit en cartells era cert: Protecció de monopolis. Administració de gairell. Façana d'honorabilitat i maneigs impurs.

Però també alguna de les coses que la Lliga digué de les Esquerres eren certes. Els atacs han estat durs fins d'esquerra a esquerra, abans de la coalició. Administració municipal descurada. Excés d'automobilisme. Manca de directives. Baralles polítiques.

* * *

Sap tothom que la situació Municipal és greu. El senyor Carles Pi i Sunyer va dir-ho en un discurs preelectoral: "—El programa d'actuació ha d'ésser el reconeixement de la situació delicada i crítica en què es troba l'Ajuntament de Barcelona."

Més enllà de la victòria electoral que ens col·loca en situació "d'haver barrat el pas al perill que amenaçava la progressió democràtica del nostre poble i d'haver evitat que pugui tornar el que fou vergonya de tots els fills de les terres ibèriques", hem de frenar els drets de la victòria per pensar en la nostra reconstrucció. La situació Municipal és greu. El treball que hem de fer és molt, i és dur. Hem d'haver entrat en una nova etapa d'esquerrisme, ben diferent de la primera etapa, que es podrà anomenar "la de la sorpresa de trobar-se en l'aire."

* * *

La nova estructuració de l'Ajuntament, si no res més, donarà una responsabilitat. Hi haurà damunt de la ciutat deu homes d'un partit que seran gairebé els àrbitres absoluts de la vida de la ciutat. Si això no sabé veure's completament en elaborar la candidatura, que es vegi ara, i que es cerqui que els elegits donin el major rendiment possible. Tenim plena confiança en el talent de Carles Pi i Sunyer. Algun altre nom, vora seu, també és penyora de competència i d'honorabilitat. Que aquesta vegada les Esquerres facin el paper d'Esquerra que els pertoca i a veure si, lentament, van esborrant-se els ressons dels crits de tots colors que els papers de la propaganda electoral, fixaren per les cantonades.

* * *

El treball de la segona etapa del Govern de les Esquerres ha de capacitar-les per seguir governant, fora ja del providencialisme momentani d'haver pogut en determinat moment apuntalar la República contra el joc dels que volien enderrocar-la.

Ja fora dels símbols, dels apropaments per necessitat i dels vaivens rodoladissos del poble, s'ha d'establir la consolidació competent i el guiatge amb brúixula. Fins ara hem ancorat per instint i per sort. D'avui endavant hem d'ancorar per competència i per bon guiatge.

* * *

En l'hora que tot s'oblida i tot recomença —hora immediata a la victòria—, L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

XA podria haver cercat situar-se prop d'un bon foc o en un recer tosc de conservatisme.

Més esquerrans que mai, contentíssims de la nostra victòria, aprofita els moments per parlar clar com ha fet fins ara, i com seguirà fent-ho.

“Primer és el partit que tot”, diu un personatge conegudíssim d'una obra d'En Pitarra. Però aquest personatge, com tants d'altres, parteix de l'equívoc *que el partit és ell, únicament ell*. L'ESQUELLA creu que les esquerres les fem tots els esquerrans i que el qui mana, en nom de l'Esquerra, no ho ha de fer per situar-se bé ell i afavorir els que el volten. Ha de manar per les esquerres, atent que *el partit és abans de tot*, però que el partit som tots, i

que un partit és un nucli de ciutadans que combinen amb altres.

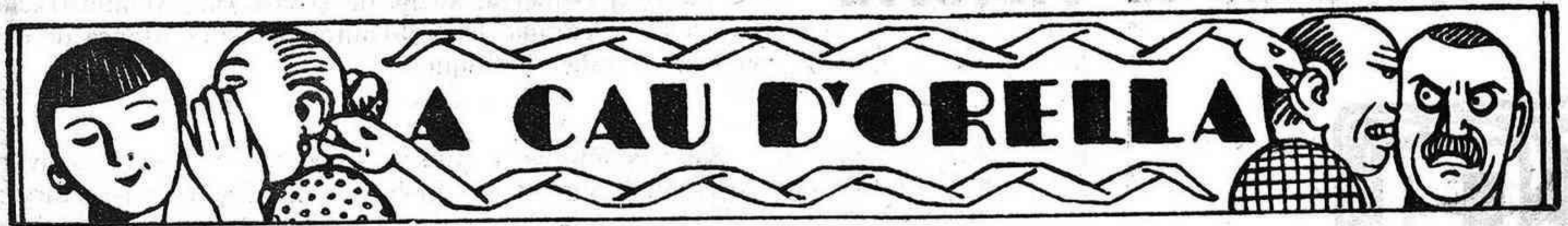
* * *

No hem de dir res més, per avui.

Avis als nostres corresponents

Les oficines de redacció i administració del nostre setmanari s'han traslladat al carrer d'Arrepentides, 8, baixos. Tel. 21361.

Preguem als corresponents i venedors que en prenguin bona nota pels efectes de correspondència i compra del setmanari.

CAL DESEMPAPERAR LES CANTONADES

Ho deia un transeünt. “—Cal desempaperar de pressa les cantonades!”

La passió electoral les ha cobertes de descobriments sensacionals.

El llot s'ha llançat a grapats. Es el que comentava el mateix transeünt, al qual ens referim:

“—Com és possible que aquests senyors, sabedors de les porqueries que uns i altres han fet, es saludessin?” La pregunta no deixa d'ésser atinada.

EL VOT ROBAT

Un company nostre ens ha explicat el cas següent:

A les vuit del matí aquest amic es trobava a les portes d'un Collegi electoral esperant que s'obris, per a emetre el seu vot.

Junt amb ell, esperaven dos ciutadans més, que s'entretenien fumant cigarretes, i parlant del temps, dels negocis, de la crisi, etc., etc.

Obren el Collegi.

Entra un dels dos que tenien companyia amb el nostre amic, i vota.

Entra seguidament el protagonista d'aquest relat, i en dir el seu nom, el President de taula, li diu tot estranyat:

—Però si vostè acaba de votar ara mateix!

Ja li havien pres el vot...

Aquest company, és d'esquerra...

No seran pas els d'esquerra que li han birlat el seu dret a votar...

QUI NO S'ACONTENTA...

En Pellicena, el dia abans de les eleccions, anava dient a qui el volia escoltar, que la Lliga guanyaria les eleccions, per una majoria de 25.000 vots.

En tocar de peus a terra, quan la trista realitat va fer obrir els ulls al lliguer, aquest deia com volent-se conformar amb el seu destí:

—Millor que hàgim perdut, perquè així no hauré d'ésser nosaltres els qui lliurin la batalla amb la F.A.I. Que les Esquerres s'hi entenguin! amb ella!

—I per què aquests vint milions a la Clerecia, Don Ale?

—Home són els pastors de la fe..

—Sí, de la fe monàrquica.

DOS SENYORS I LA SEVA "PASTA"

El nou radicalisme ha donat al Consistori barceloní quatre regidors. Dos d'ells amb molta "pasta".

Pasta en quin sentit?

Quan s'expressa el senyor Matutano ens contem que diu: "—Jo tinc molta "pasta" de regidor.""

El senyor Mateu també en té. "Té pasta", i troba estrany que la seva "pasta" —suposem que la de regidor— no s'hagi explotat com era del cas.

Uns radicals diuen que el motiu d'haver figurat els dos mencionats senyors al cap de la seva candidatura era el "tenir molta pasta".

Ara que l'únic comentari raonable que s'imposa a la "pasta" per ací i "pasta" per allà, és que la representació radical a l'Ajuntament de Barcelona es balanceja entre la "pasta", la "pastera" i la "pasterada".

I tots contents!

EXPOSICIO DEL NU

Entrem.

Archie Gittes presenta un atac d'al·húmina. Cames i peus inflats.

Teles d'*A. Opisso*. Un fill que fa quedar bé el seu pare.

Pintures d'en *Daura*. Dos senyores bastant grasses. Per 2 ptes. que val l'entrada, no es pot demanar més.

Un fresc que porta el núm. 6: és a dir, dos frescos, perquè el que l'ha fet, no hi ha dubte que ho és, de fresc. Vol fer el japonès, però queda de segona mà.

Pintura d'en *Serra*. No és pas el millor d'aquest pintor.

Pintura de *Grau Sala*. Copiem la frase d'en Matilla referent a aquesta obra. Es un dibuix d'estampat, en el que hi sobren les figures.

Pintura del *Sr. Bécquer*. Ens agrada més el poeta.

El *Sr. Estrany*, és estrany, exposa una fotografia il·luminada que ens ha estranyat com l'hi hagin deixat posar.

Marquès i Puig, dos dibuixos al llapis, fets de mà de mestre. Es del bonic del saló.

Muntaner hi exposa dues teles. En una d'elles hi ha un home que no se sap si és llarg de cames o curt de cos. No obstant, demostra ésser un bon pintor.

Commeleran exposa un bell dibuix aquarellat.

Anton Ollé, té un bon gravat.

Soler Bohilo, té coses molt millors que la que ha exposat.

Garcia, hi ha portat dues nenes, l'una oberta de braços i l'altra de cames, molt lluminoses totes dues. Com és natural la Junta de Museus s'ha quedat amb la segona.

A. A. exposa una bella pintura al fresc i un *panneau*. Les dues obres d'un gran sentit decoratiu admirable.

Santassagna, demostra una gran traça i una paleta meravellosa.

Puigdengolas, comença molt bé la seva tela. Però no l'acaba. Es un mal d'aquesta exposició. Les obres, en general són poc treballades.

Fabregat, es presenta com a un pintor d'empenta.

Camps Ribera ens fa l'efecte que pinta massa de pressa. Es llàstima.

Prim, a dir la veritat, no mira prim amb el que fa.

Calsina dona una lliçó de pintura a moltes eminències. Li coneixem dos nus més, que són molt superiors al que exposa.

Soler i Puig exposa un dibuix i dues pintures meravelloses.

Serrano. Déu ésser l'autor de "Moros y Cristianos". Demà ens afaitarà.

(Ep! L'autor de "Gigantes" fou Caballero. Serrano és l'autor, si no vaig equivocat, de "Moros y cristianos".)

Fàbregues, hi ha portat uns dibuixos aquarellats, molt decoratius.

Amat. L'han premiat, però ben mirat no ens ha agradat.

Creixams. No és pas això el que esperàvem d'ell. Té coses molt millors.

Antoni Costa. Unes senyores amb els peus molt grossos. Deuen ésser electores del carrer de Casp. *Apa, buenas!*

Ruperto Sánchez exposa un cartell, no una pintura.

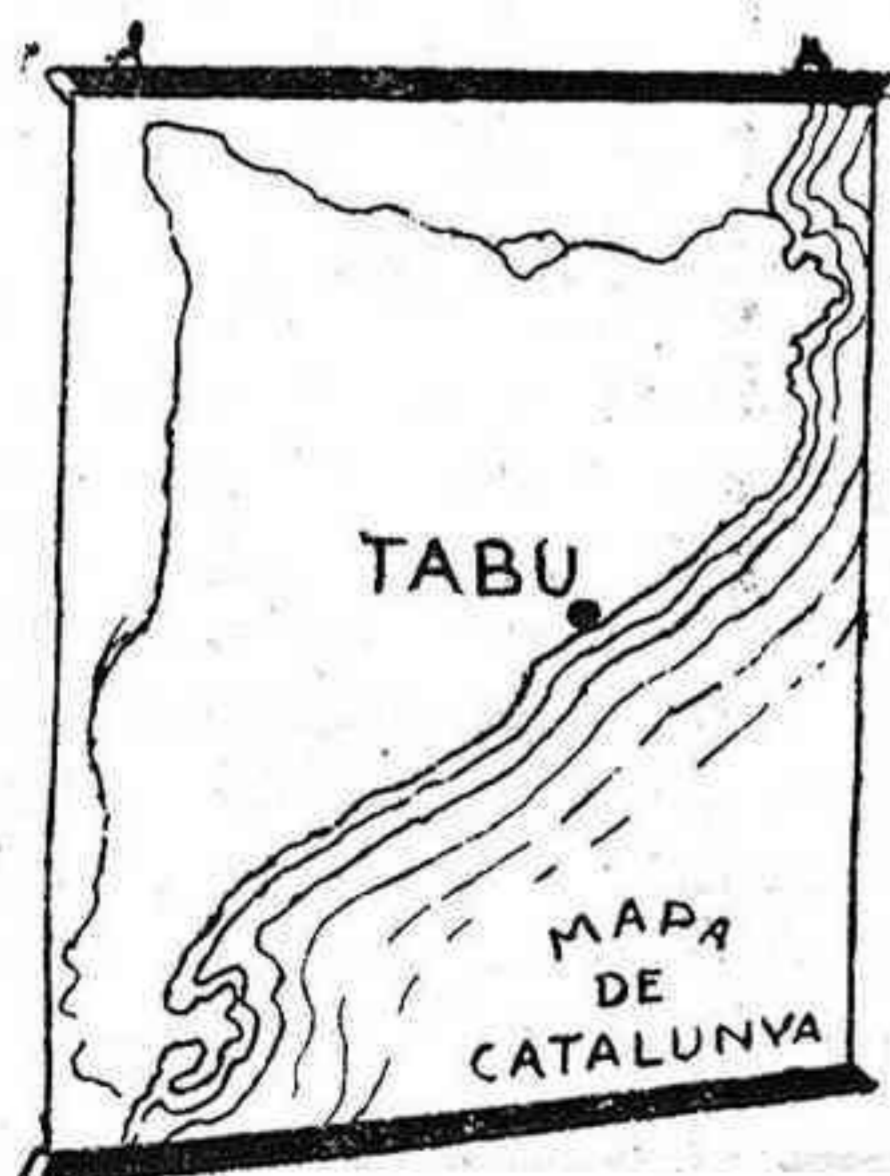
Una senyoreta anglesa, que no recordem com es diu, exposa dues dones nues d'una gran frescor. Pinta com un home que pinti bé.

Cochet no és gaire grat de color.

E. Porta, podria haver fet una mica més d'esforç... En la seva última exposició va demostrar saber molt millor el que es feia. Però queda bé, no faltaria més!

J. Mombrú. Un bell nu. El que més ens ha agradat, per estar completament resolt, és el cap. Llàstima que tota l'obra no tingui aquesta qualitat.

Laporta i Astort, ha pintat un nu, d'aquella manera que no hi pinta pas qui vol, és a dir, treballant-hi molt, ballant-se amb el color i els pinzells, i

Don Ale.—El que és per a mi Catalunya. Tabú.

American Radio
RAMBLA CATALUNYA, 89
BARCELONA

Apunte Vd. esta dirección y pida catálogo cuando desee comprar un aparato de calidad y garantizado

Precios sin competencia

resolent una sèrie de difícilissims problemes. Es dels pintors que fan el que volen, i no el que poden. Ara en diuen "Pompiers" d'aquests pintors. Doncs davant d'aquesta obra, cridem: Visquin els "Pompiers"!

Casas Abarca hi té un cap de dona, que porta la menció "Fora de Concurs". Per a nosaltres ja podria estar "fora del saló".

Hi ha una tela d'un tal *Rovira*, que deu ésser Virgili i tot. Deu ésser sord també, perquè no sent la pintura.

Martí Gras, ha pintat un nu, que és una meravella. Té, al nostre entendre,

totes les qualitats de la bona pintura.

La seva obra ha estat justament premiada. Com a pintor i com a premiat, rebi la nostra felicitació.

Vidal Rolland exposa dues teles d'una gran bellesa i que demostra que la pintura ja no té secrets per a ell. Creiem que mereixia un premi.

I si havem de parlar d'una obra que reuneix totes les qualitats, serà per citar una pintura d'en Cases, representant una dona en una cambra de bany.

Per contemplar aquesta obra val la pena d'anar a veure aquest saló.

En resum: creiem que la majoria

dels pintors no han donat ni de bon tros tot el que podien.

Es una exposició en la qual es sent la influència del jazz-band i de la FAI.

Està clar que tot això serà passatger i que el temps ho posa tot al seu lloc...

EL JARDI DE LA RAMBLA

El meritíssim *Feliu Elies*, més conegut per "Apa" i "Joan Sacs", és un barceloní 500 per 100, al qual, si nosaltres manéssim, li conferiríem poders dictatorials per fer i desfer en qüestions urbanístiques. Mercès a ell, tot Barcelona s'ha alarmat en assabentar-se que aquell deliciós jardí del Palau de Moya, després de Comillès, que és l'encís de la Rambla, estava amenaçat de desaparèixer en un terme breu per a edificar-hi uns magatzems estil Jorba.

Fa quatre dies o quatre mesos — tant se val! — que des d'aquestes mateixes planes ens planyiem dels extravagants obstacles que en forma de parades de flors estaven a punt d'enlletgir la Rambla, bo i fent-li perdre fesomia i caràcter. No fa gaire blasàvem la infelicitat dels qui han distribuït les columnes anunciadores en els llocs on podien fer més fàstic. Qui havia de dir-nos que ben aviat hauríem de tocar a sometent per a salvar un dels indrets més formosos de la nostra ciutat, aquell bell oasi de la Rambla, davant de Betlem, tan conegut dels ocells que hi van a fer joc i el qual pensàvem veure convertit un dia en jardí obert a tots els ciutadans!

Senyor Güell, això no pot ésser. Vós sereu el propietari de la finca per haver-la heretada del Marquès de Comillès; però abans que els vostres drets com a propietari i com a hereu, hi ha el senyoriu de la ciutat. No volem creure que a les bones vós sigueu capaç per un grapat de moneda de consentir en la destrucció d'un joiell que més que patrimoni vostre és patrimoni de Barcelona. Pensem que vós sou fill d'aquell gran senyor que es digué Eusebi Güell, protector de totes les arts, i que, a més,

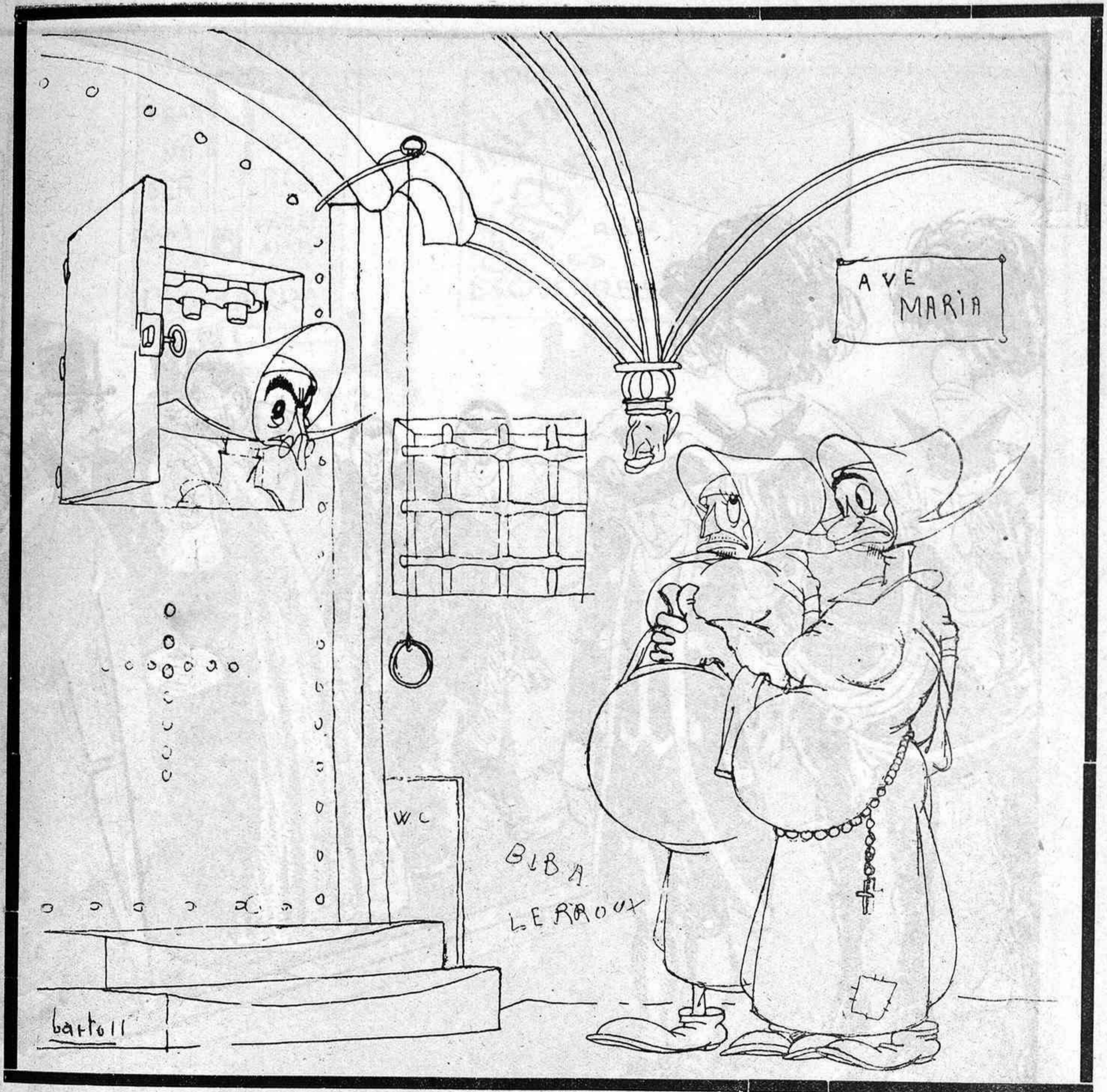
—Què fa voslè, ací?

—Es que m'he escapat de la Model, Senyora.

Compreu el deliciós licor

Estomacal CAPRINET

ÉS EL MILLOR

Venint de votar.

- I arat en quin estat torneu?
 —Venim de votar.
 —Vaja no em fareu pas creure que el que porteu, hà estat fet per obra i gràcia de l'Esperit Sant!

sou president de l'Acadèmia de Belles Arts Sant Jordi, i el menys que podem esperar és que feu honor al vostre cognom i a les vostres aficions artístiques, que ens plau de reconèixer i d'elogiar.

Hi ha qui vol explicar-se maliciosament aquestes pensades amb un projecte de gran abast de rancúnia contra la República; com una mena de sabotatge al règim que s'ha donat el poble.

Si això fos, el poder públic de Catalunya hauria de prendre les mesures necessàries per evitar els estralls de l'anarquia blanca, posant uns límits als abusos del dret de propietat.

Nosaltres, com diem, no creiem gens ni mica que vós pogueu sumar-vos a la colla d'enemics de Barcelona i tenim la confiança que sorprendreu tothom amb un bell gest que faria immortal la vostra memòria, o sigui l'ofrena a

la ciutat del jardí de la Rambla i de més a més, si no de seguida, més tard com a herència vostra, la deixa liberal del Palau de Moya, destinat a les Escoles de Belles Arts que actualment no caben a la Llotja.

No és veritat, senyor Güell, que val més cedir un dret que no pas haver de sofrir l'espoli d'una expropiació que el poble reclama?

PANICAL

L'enterrament de la Lliga l'acompanyo amb el sentiment.

PASSANT**I ARA QUI LA SALVARA?**

Passades les eleccions, encara queden en les parets de la ciutat els cartells de la propaganda electoral. Encara el sol no ha tingut temps d'esgrogueir-los, però ja alguna mà irada o simplement mofeta els ha mig esquinçat.

De tots aquests cartells el que queda més desastrat, més tronat, més llastimós, més ridícol —ridiculesa de la derrota, d'aquesta derrota que no han pogut evitar ni donant flassades ni diners, ni comprant vots ni pagant l'enorme publicitat dedicada a unes suposades cèdules falses—, és un de la Lliga. La Lliga, en això de la propaganda electoral —a pesar que, com en Primo de Rivera, deia que l'opinió era al seu costat—, ha extremat la nota. Anuncis lluminosos, flassades a l'engròs, duros a quatre pessetes, cartells. Un d'aquests cartells, de to francament melodramàtic, abans de les eleccions tenia molta gràcia; ara, passades —i perdudes—, encara en té més. Precisament pel seu to melodramàtic, molt natural en la Lliga on tot és melodrama carquinyoli i cursi. Melodrama de lockout, de Patronal, de "pan, pan i repa", de Sant Isidre, de pistolisme, de dictadura, de casaca de ministre, de fals catalanisme, d'anarquista de Terrassa, de "Chade", de "partido centrista".

En aquest cartell es veia una dona amb una sageta clavada al pit: volia ésser Barcelona. I s'hi llegien unes lletres, acompanyades de grans admi-

ratiu: "Salveu-la! Voteu Lliga Catalana!" I abans de les eleccions aquests cartells ja feien gràcia. Però ara en fan més. En fan més perquè abans com ara, la gent no veia Barcelona en la dona representada en el cartell: hi veia la Lliga. I si abans reia pensant:

—Salveu-la!

—Això és el que hem fet els veritables catalans, salvar-la de les urpes de la Lliga.

"Demana que la salvem", avui riu pensant: "I ara qui la salvarà?"

La caiguda de la Lliga ha estat de les més llastimoses perquè no ha tingut cap grandesa i ha caigut enbolcada en el ridícol més espantós. Conseqüència del melodrama. Conseqüència del mal gust del melodrama. Conseqüència de la propaganda abusiva, que podien estalviar-se per dues raons: perquè si estaven segurs de guanyar no calia, i perquè, a pesar de la propaganda, no han guanyat.

Què diran ara els senyors de la Lliga, tan amics del senyor de Fontainebleau? Què dirà el senyor Cambó, popular ex-ministre de la difunta monarquia? Què dirà el senyor Ventosa i Calvell, també ex-ministre i amic de fer frases pels col·legis electorals? Què dirà el senyor Trias de Bes en veure que fins han perdut a Sant Joan Despí?

Salveu-la! I el poble els ha cregut: ha salvat Barcelona no votant la Lliga.

Ara qui salvarà la Lliga?

Quirze de BESORA

roqueta

UN RAM DE LLORER

El President de la Generalitat, senyor Companys anuncià que el proper diumenge posaria damunt la tomba de Francesc Macià una branca de llorer.

"L'Esquella de la Torratxa", a tal efecte, ha ofert al President senyor Companys una branca de llorer feta de ferro forjat pel Mestre Gerard Alegre, el forjador del poble" com va dir-li el gran Santiago Rusiñol.

El President de la Generalitat ha acceptat, honorant-nos, el nostre oferiment, així es que la branca de llorer que posarà el President a la tomba del gran català Francesc Macià el proper diumenge li serà oferta per "L'Esquella" i forjada per Mestre Gerard Alegre.

Aquest setmanari agraeix al nostre President senyor Companys la distinció que, amb aquest acceptament, li ha fet.

els contes de l'Esquella

EL COMTE DE GÜELL

Potser no està gaire bé que en aquesta secció, expliquem coses que siguin certes. Però és que avui, el contista no té cap història per a contar.

Com tothom sap, el Comte de Güell és un home ple de diplomàcia. Quan era batlle de Barcelona, la gent va començar a conèixer-lo sota un aspecte per cert desconegut fins aleshores, és a dir, sota l'aspecte humorista.

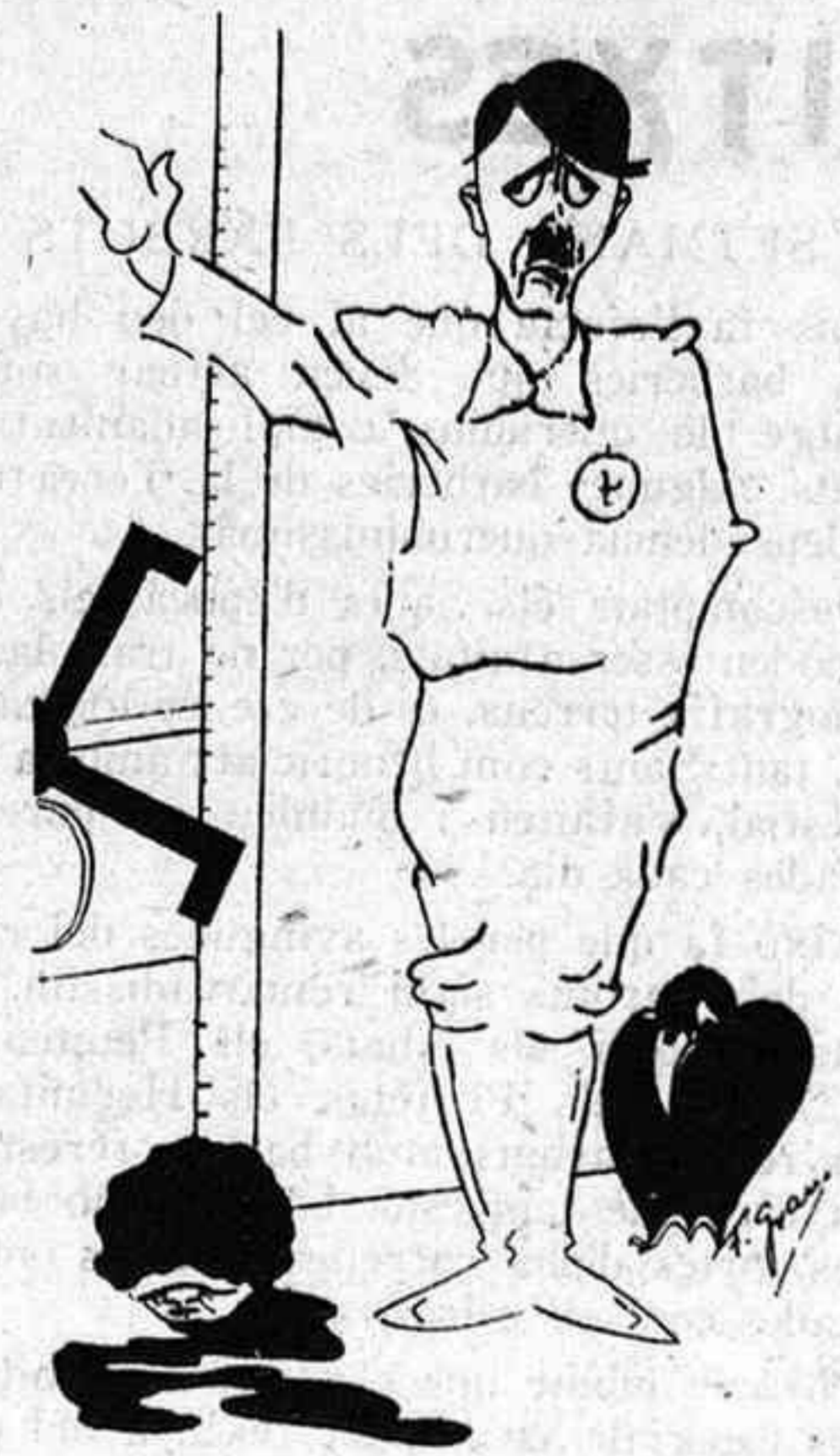
Perquè el Comte de Güell és un humorista. Es per això que en parlem.

El príncep d'Astúries, junt amb una maleta carregada d'hemofília, va venir

a Barcelona acompanyat del Duc de Miranda, i es va fer acompanyar per aquest gran d'Espanya, per no desmentir allò que una desgràcia mai no ve sola.

Doncs bé, uns generals tots carregats de medalles, amb una panxa grossa i uns bigotis tot recargolats, varen anar a trobar al Comte de Güell per arranjar bé les coses, per tal de tributar al príncep tarat una rebuda; no diguem digne d'ell, perquè si hagués estat així, l'haurien d'haver anat a rebre la Creu Roja i els "hermanus" de Sant Joan de Déu.

—Hay que hacerlo salir al balcón

Hitler a la Humanitat.

—No mireu.

del Ayuntamiento —deia un dels generals que fia un soroll de ferro i llauna espantós a causa de les condecoracions, del sabre i dels esperons.

—Claro —deia l'altre—, y así el pueblo, al verle, va a ovacionarle.

—Pero al mismo tiempo —afegia l'altre generalàs—, una banda tocarà con toda sus fuerzas...

—La Santa Espina —interrompé el Comte de Güell.

Els dos generals varen mirar-se mútuament tots esverats.

—Qué te parece, Rodrigañez?— preguntava amb la mirada l'un d'ells a l'altre.

—Benítez, esto es un sacrilegio! — li responia treient foc pels ulls l'altre.

—Qué, que no els sembla adequat? — insistí el batlle aristòcrata.

—Hombre, la verdaz... esto de la Santa Espina me parece que no es muy a propósito para recibir al Príncipe.

—Claro que no —intervingué l'altre militar. Hay que tocar la Marcha Real.

—Veuran... Jo opino que no... Creguin-me, toquin la Santa Espina...

—Però por qué diablo quiere usted que toquen una sardana y no la Marcha Real?

—Ja els ho diré... Si vostès volen que l'aplaudeixin, toquin la Santa Espina... Ara, si prefereixen que el xiulin, veritablement, el més a propòsit serà tocar l'himne Nacional.

El que ha contestat el poble al crit de Salveu-la!

FITXES

LA SETMANA DELS BARBUTS

Ens fa l'efecte que al cel deu haver-hi unes barberies que deuen actuar sota el guiatge de querubins complicadament rinxolats. Algunes barberies de la Terra tenen ja dependència querubiníssima.

Descomptats els Sants d'època, els quals no poden ésser afaitats, per no traïr la seva iconografia terrena, és de creure lògicament que, tant Sants com beneficiats amb la Cort Celestial, s'afaiten i ondulen un parell de vegades cada dia.

Això fa que per les avingudes del cel, el pas dels barbuts sigui remarcadíssim. Han restat barbuts els Abats, els Penitents de la Tebaida, els Profetes, els Hermitans. I han restat barbuts amb barbes feréstegues d'hivern i de tempesta, barbes amb la pols i les tortes d'una carretera, barbes entortolligades com els esbazers.

No cal dubtar que els barbuts habiten en llocs especials, en la part ferenya del cel, si és possible que en el cel hi hagi part ferenya. De no existir, se'ls deu haver construït expressament: una muntanya encavorcada, una mena de Montserrat obscur, perquè ritmi amb les seves vestes de burell.

Els homes de la Terra hem consagrat els Barbuts aquesta setmana de gener, cosida de vents, moltes vegades, amb udols de llop i les altes muntanyes i amb un nevar lent com una caiguda de pèl de barba blanca d'hermità, tallada.

Hi ha anys que aquesta setmana és de freds intensíssims. Aleshores imaginem els Hermitans, Profetes, Abats i Penitents, coberts amb caputxa i amb les mans enfonsades dintre l'amplada de les mànegues de l'hàbit. Enguany és una setmana benigna de cel blavis i amb uns nuvolets persistents en l'horitzó que ens recorden les honorables barbes dels barbuts de la setmana.

Aquests sants barbuts ens són simpàtics per la seva inactualitat. Són uns Sants íntegrament Sants! S'aduien, en absolut, amb el romànic i amb el gòtic.

Si preguéssim Déu, li demanariem que conservés la integritat externa d'aquests Sants per *omnia secula seculorum*. Ai de dia, pel catolicisme tradicional, que fins en l'edem s'hi senti la influència d'un boxador, d'un futbolista o d'un sant polític a la darrera moda. I que e's querúbics perruquers celestials tallin tot el pèl que, des de l'altura, branden damunt nostre.

Sants barbuts, ora pro nobis!

RAMON VINYES

Noticiari Mundial

Manresa, 18. — Mai no s'havia vist una votació tan nodrida com en les últimes eleccions. Fins varen votar les Cuques.

(Agència Galtanegra.)

Vic, 18. — Un esbart de jovenets religiosos es presentà al Sr. Bisbe per donar-li les més expressives gràcies per haver-los deixat trencar la clausura i per demanar-li si s'havia de votar res més.

El Sr. Bisbe interiorment va dir-se: No em votareu pas! i els recomanà que amb tot el recolliment i misticisme possibles es retressin, com les abelles, a llurs celles.

Aiguafreda, 18. — Continua encara amb gran persistència la malaltia coneguda amb el nom de "refredat", motivada per la temperatura de les aigües d'aquesta població.

Sagàs, 18. — Reunit el Consell Municipal sota la presidència de l'Alcalde Sr. Pep Tapat, per tractar de les eleccions municipals, després d'un gran debat en què prengueren part tots els partits polítics, s'acordà per unanimitat de donar, com sempre, un vot de majoria al partit polític que sortís triomfant a la capital.

A tal efecte s'ordenà al Secretari que complimentés l'acord de manera que el total de vots resultés cap-i-cua com ho és el nom de la població i el nom i cognom del President del Consistori.

El Secretari, després de molts càlculs algebraics i d'utilitzar la fórmula del binomi de Newton, va trobar la solució del cap-i-cua que calia per complimentar l'acord municipal.

Immediatament es telefonà a la Generalitat que el total de vots obtinguts per l'Esquerra era el de 101. (Agència Renko.)

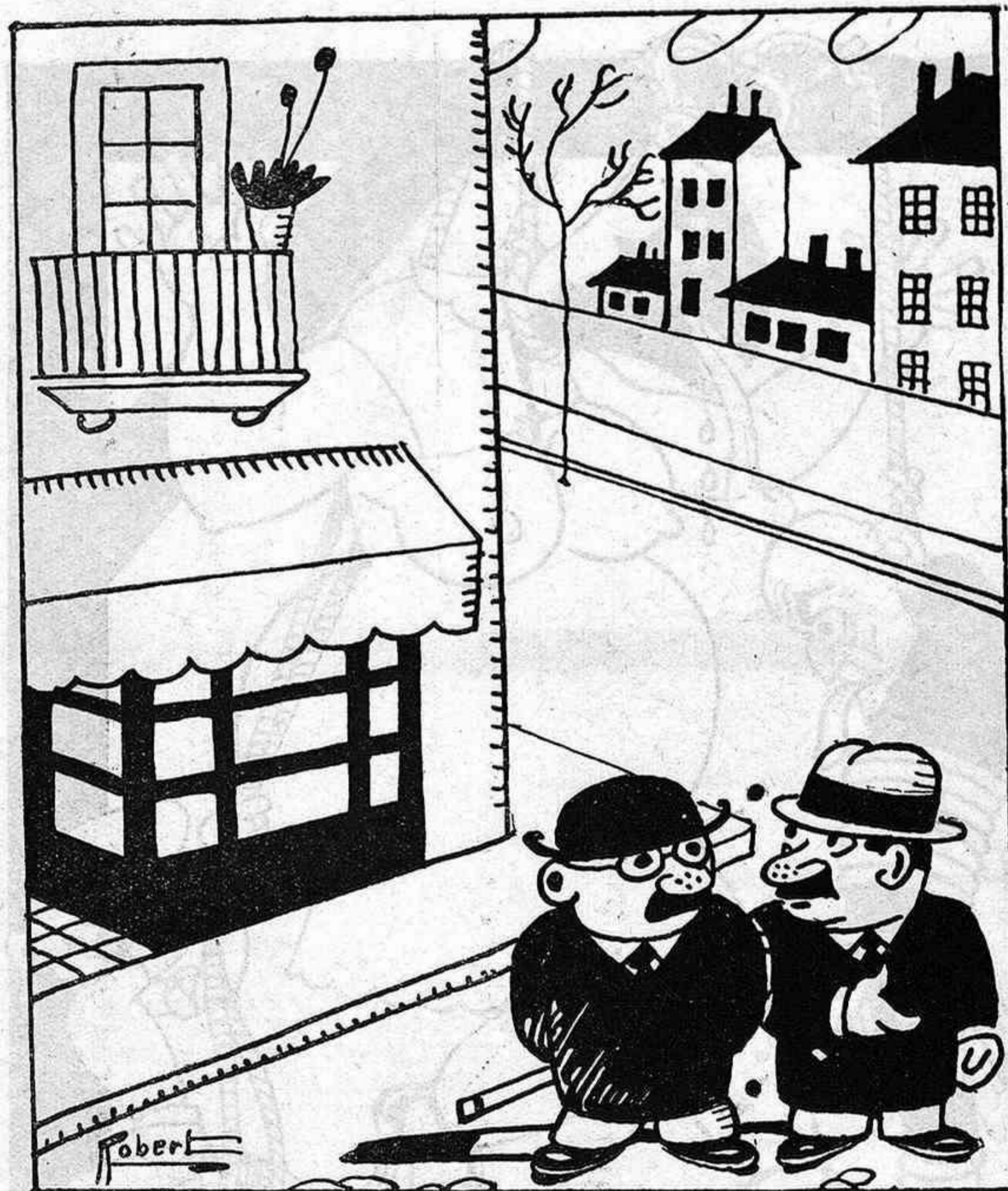
Pallarols de Dalt, 18. — L'Alcalde d'aquesta vila ha telegrafiat al Govern de la Generalitat que, el dia de les eleccions, una

dona havia trencat una urna. La interfecta, però, immediatament d'haver comès el fet, quedà presa com el llard i custodiada per la Benemèrita. Per bé que la bona dona declararà no haver trencat mai cap plat ni cap olla, després de la declaració evacuada pel seu marit, resultà ésser una esclafaterrissa impenitent que necessita una vaixela nova cada setmana.

A l'hora que es tramet aquest comunicat, la plaça de la Vila és plena de gent, entre la qual no manquen les escalfapedrissos més significades del poble, demanant que se la posi en llibertat. (Agència igualadina.)

Cornudella, 18. — Els elements del partit radical d'aquesta ciutat, han enviat al seu cabdill una lletra plena de poesia començada amb aquestes paraules: "Amb la melsa i la freixura traspassades i ferits en el més pregon dels nostres intestins, ens adrecem a Vós, oh cabdill!... i acaba dient... "que si els 10.000 sotasignats no han votat la candidatura radical, ha estat perquè es creuen amb més mèrits per a ésser regidors i han estat molt més "Joves" (recalcant-ho) i molt més "bàrbars" que el Sr. Patatuno.

Així tot queda explicat.

—No m'explico com en Salustià pot sofrir la seva dona amb el caràcter que té.

—Home, jo, sí! No veus que és electricista i li sap portar molt bé el corrent.

ESPANYOL

Papaverd. — Ens trobem davant d'una obra ben construïda i amb un tipus central completament "viu". Papaverd, l'home fet símbol de revolució, resulta en el fons l'home més casolanament conservador i tradicionalista que pugui existir. El contrast entre el que és l'home i el que el volen fer ésser, constitueix l'obra.

La sola intenció de renovellament que presuposa l'haver passat per l'escenari del teatre Espanyol i en aquesta temporada, obres com "La Flor dels Pèsols" i "Papaverd", hauria d'haver fet girar vers l'Espanyol els ulls dels qui estimen el teatre. Ambdues obres marquen una directiva ben eclèctica

i un desig de seguir camins nous, per poc que el públic hi ajudés.

Ultra el que hem dit, l'estrena d'aquestes dues obres ens ha tornat a mostrar un Josep Santpere, actor eminent. La seva interpretació de "Papaverd" acreditaria el millor actor dramàtic.

Josep Santpere és rebut, a la seva entrada a escena, amb un somriure. Josep Santpere ha de fer riure. Doncs no: a la segona paraula del seu paper en "Papaverd", ja ha subjectat el públic i ja el públic endevina que no riurà.

Josep Santpere matisa "Papaverd" extraordinàriament. S'ha fet l'elogi de la mobilitat de les mans de Josep Santpere.

Work, aquesta vegada, faria l'elogi de la

immobilitat d'aquestes mans. En l'escena de la troballa de la corda, que més que per a lligar l'empaquetament d'un llibre serveix per penjar-se, Josep Santpere, silenciós, amb la corda estesa entre les mans caigudes, és d'un patètic sensacional.

En "Papaverd" hi ha obra i treball de gran actor. Ni això interessa ja al nostre públic de teatre?

Clapera i Alexandre Nolla (aquest en un paper ben vidriós), ajuden eficaçment la possibilitat del treball de Josep Santpere. Molt bé la senyoreta Mir i les altres actrius que prenen part a l'obra. Bé el senyor Saint-Germain, en un paper secundari. Bon arrodoniment de conjunts.

Recomanem als que s'interessen pel teatre, que vagin a veure "Papaverd".

NOVES

Algú s'indigna perquè uns tals González del Rastrillo, o Quintillo, i un Muñoz Román —los Muñozes i los González—, no hagin tingut els bons modors de treure de "La Posada del Caballito Blanco", un català, sortit de la imbecilitat dels senyors adaptadors de l'opereta de Hans Müller i Benatzki, quan no, en les representacions d'aquesta opereta a Barcelona.

Aquest algú, ja passa que a Madrid, els Muñozes i els González ens facin servir per a fer riure als de la "Renovación Española". Es a Barcelona on s'havia d'espurgar l'obra.

Work no és d'aquesta opinió. Els que pretenen escupir-nos des de Madrid, han de donar la cara i escupir-nos a casa. La culpa és nostra de no haver-nos tret des de fa temps els Muñozes i els González del damunt i haver-los deixat fer de clowns dolents a casa seva i a casa nostra. (A casa nostra com si fos la seva.) Aquí encara sembla que ens esparveri l'autor madrileny i el "Companya de l'Eslava", de Madrid. El mal és que *no som província* i la nostra passivitat fa que ho semblen!

* * *

Es parla d'una cooperativa d'autors catalans, d'actors i d'escenògrafs per a donar una empenta al Teatre Català.

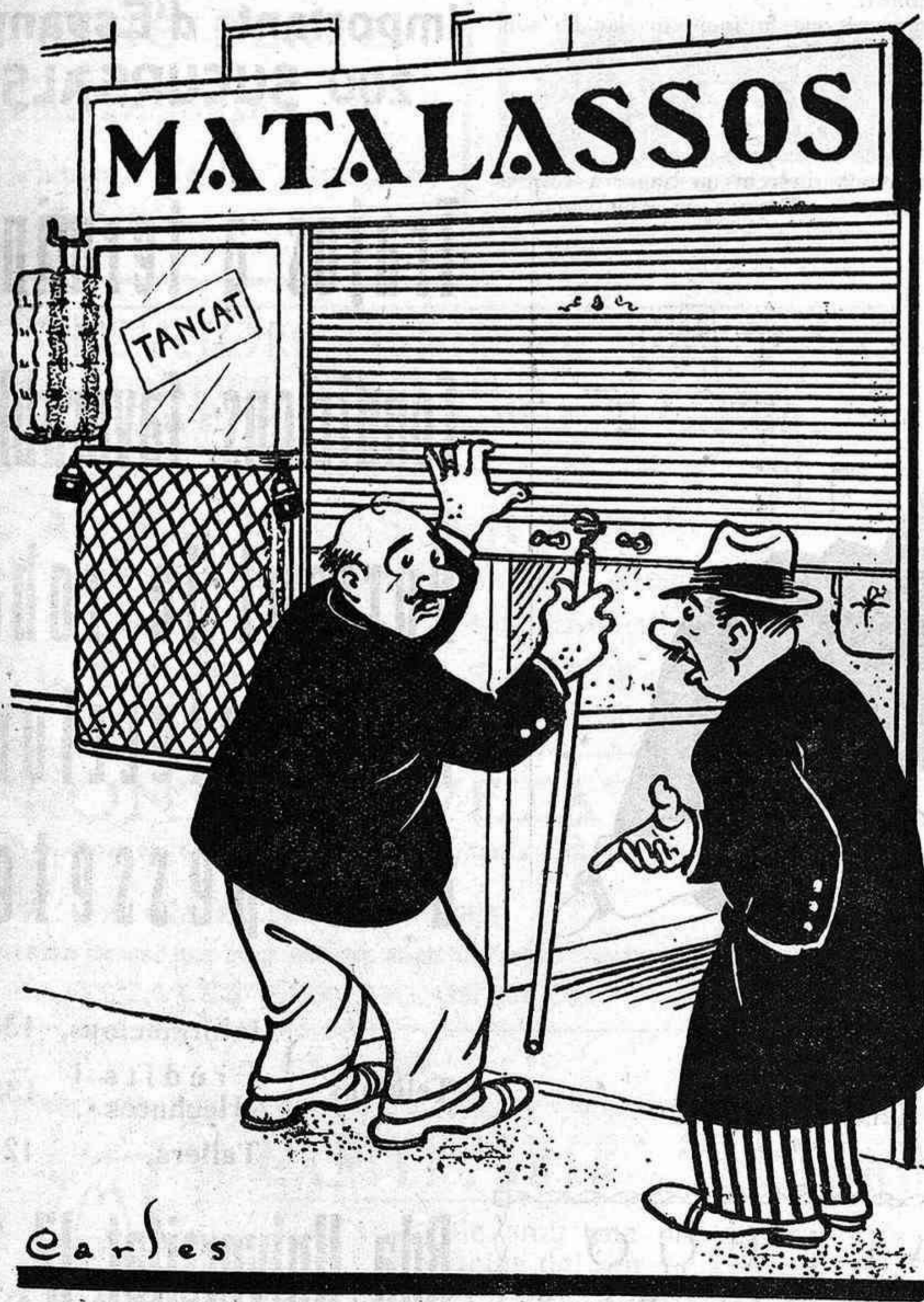
No voldríem subratllar la nova amb una rialleta de dubte.

* * *

També es parla de teatre líric, teatre líric de Catalunya.

Si no es fa, és perquè no es vol, per aquest individualisme catalaníssim que priva l'agrupament. Tenim autors (malgrat l'opinió dels empresaris Davi-Burgues), tenim actors, tenim músics, tenim cantants, tenim escenògrafs. El que manca és bona voluntat... i no tenir tant un rei al cos, malgrat dir-nos republicans.

WORK

—¿Que tanca el negoci?

—Sí, home, no veu que ha perdut La Lliga.

HOTEL MEUBLÉ EL RECREO 'CASA MASQUEFA'

Esmerat servei en habitacions de 3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8

Príncep de Viana, 3

Telèfon 12665

ESQUELLOTS

Catalunya ha demostrat ésser republicana a pesar de totes les propagandes incivils de les dretes.

Es a dir: Catalunya ha demostrat ésser honrada.

***

Al carrer d'Ataulf no deixaren votar un individu perquè duia una cèdula falsa.

I resulta que l'individu de la cèdula falsa votava la candidatura de la Lliga!

***

De "La Veu de Catalunya" en tenen de dir "La Voz de su amo".

A quin amo fan referència? Al senyor Francisquet o al senyor Alfonso

***

I a "La Voz de su amo" llegim, en la seva edició del dilluns: "A Llinàs, en vista de les coaccions i atropells, Lliga Catalana retira la candidatura".

I aquells pintes que la vigília de les eleccions es presentaren a Llinàs i aquells pintes armats amb pistoles que visitaren un

***

dels caps de la Lliga a Llinàs? Què hi anaven a fer?

Bé, sí, és clar: hi anaven a retirar la candidatura.

El diumenge a la nit a Barcelona ressuscitava aquella cantarella del 14 d'Abril: "Mori Cambó!" I és que el diumenge a la nit a Barcelona ressuscitava la República.

***

Sabem que dos candidats de la Lliga en veure's derrotats —no s'ho esperaven pas, pobrets!—, digueren:

—Ara, com que ha guanyat l'Esquerra, no gastarem ni un cèntim.

Es una venjança ben mesquina. I és una manera, també mesquina, de refer-se dels diners que els ha costat les eleccions.

***

Hi han pobles que ha guanyat la Lliga. Sembla mentida que a Catalunya encara hi hagi pobles en estat de salvatgisme.

DOCTOR MORA - Vies Urinaries
Sífilis, Impotencia.
Plaça Universitat, 1-De 10 a 1 i de 4 a 8

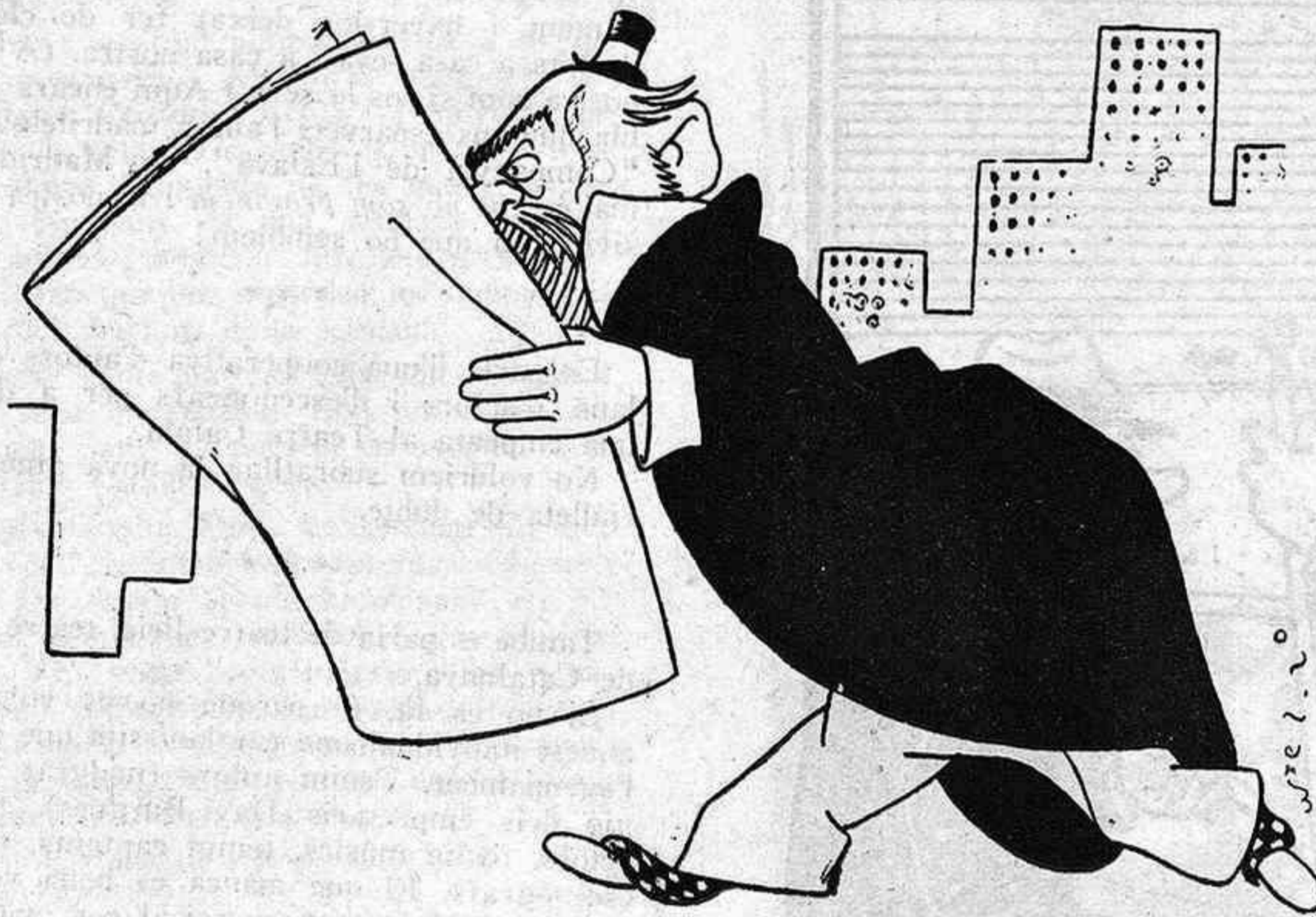
El poble de Catalunya ha fet quedar bé la República.

Ara qui cal que la facin quedar bé son els regidors elegits.

***

El senyor Sagarra (F. de) torna a ésser regidor" Què hi farem!

A Barcelona tindrem un Sagarra com a Madrid tenen un Royo o un Albinyana.

El diputat castellà.

Les Esquerres han guanyat, a Catalunya,

Sembla que la veu d'en Cambó no es deixa sentir.

J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1er

L'organització més important d'Espanya
200 SUCURSALS

Trajos a terminis
Condicions favorables
Portant la roba,
fem confeccions
a 50 pessetes

Telèfons	{	Informacions,	13845
		Crèdits i	13569
		"Hechures",	
		Tallers,	12426

Rda. Universitat, 17, 1er

CLINICA GALLEGO
Vies urinaries-Matriu-Sífilis-Impotencia-Diaterna-Raigs X
Director: Doctor J. RIU
Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9
18, Nou de la rambla, 18
Diumenges, de 10 a 1

LA REGLA

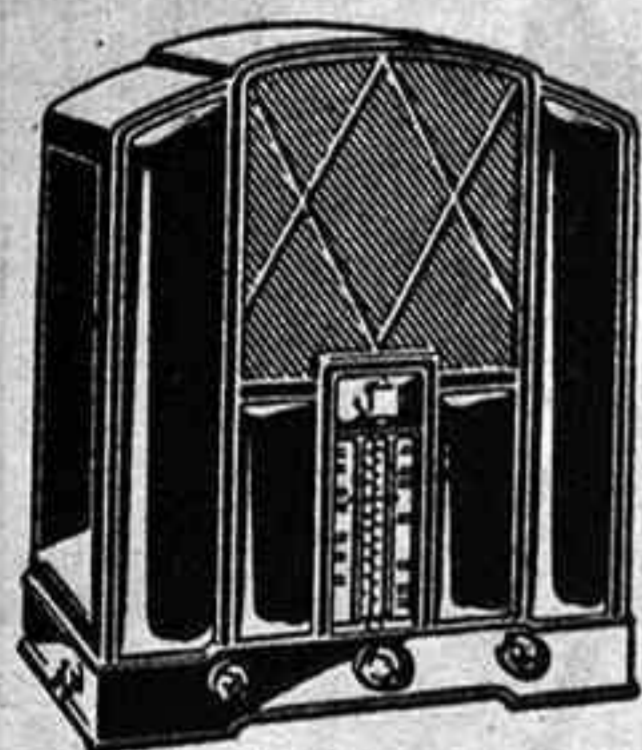
PERLAS "FEMI"

Marvellós producte de la ciència moderna d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

**SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB**

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

HOMBRES DEBILES

Impotents, mancats de vigor sexual, etc

Tabletas de vida «GRAFF»

(A Amèrica HERCULINA) retornen
la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'específics
Gratuitament enviarem faciele interessant

DEMANEU-LO A

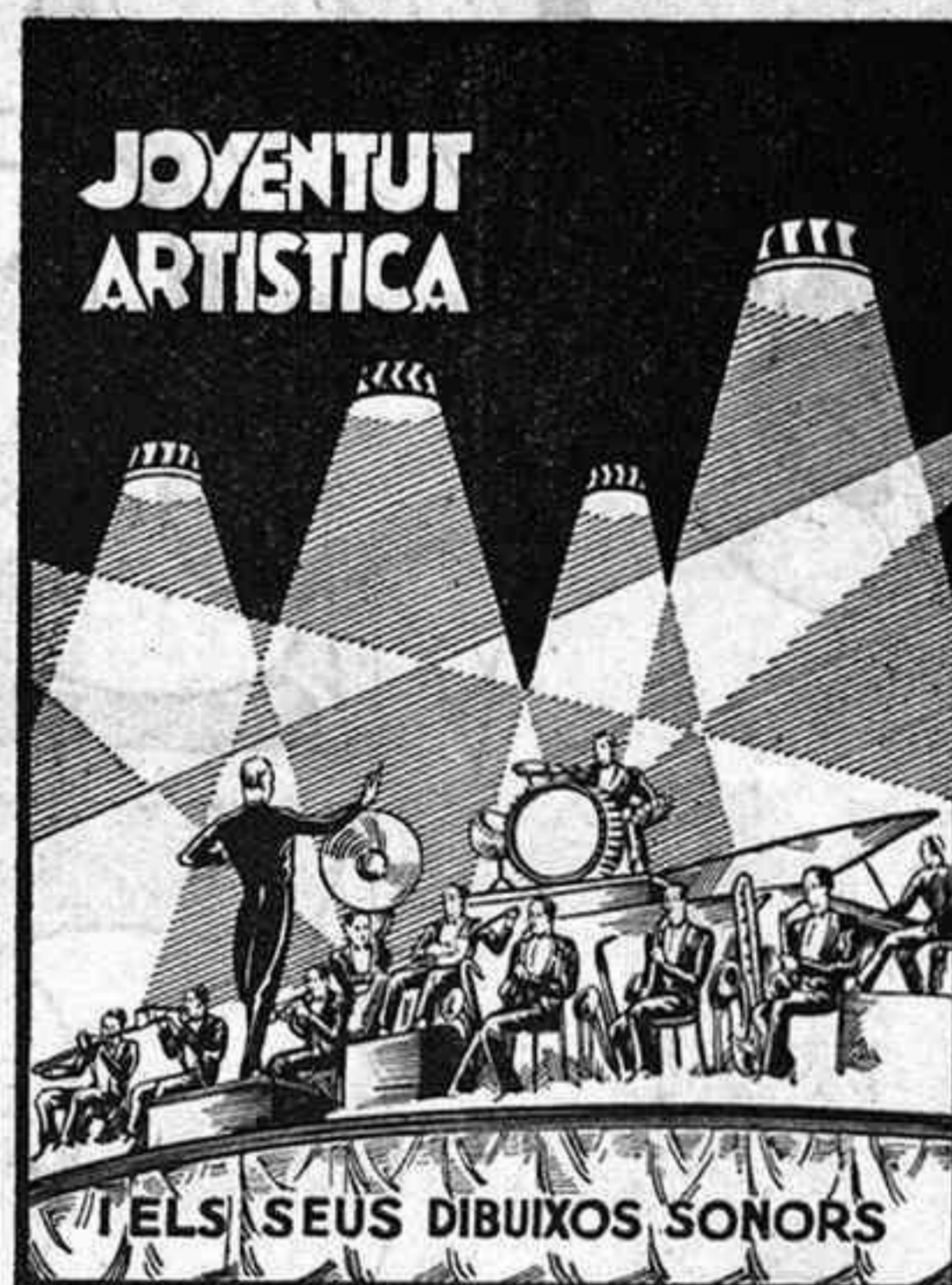
LABORATORI «GRAFF»

Apartat, 415

VALENCIA

GRAFF

L'Orquestra - Orquestrina

JOVENTUT ARTISTICA

ELS SEUS DIBUIXOS SONORS

AMB DECORAT PROPI
i elegantment uniformats

Representant: Antoni Tarragona
Carrer Moles, 27, 2.ª 4.ª - Barcelona

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
DETALLS PER PROGRAMES

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties de-
rivades d'una defectuosa
circulació de la sang, les
evita i guareix l'antic es-

pecific vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall
pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i
ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)

Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 de la nit a 4 matí. Dissab. es
dies festius, de 6 a 9.

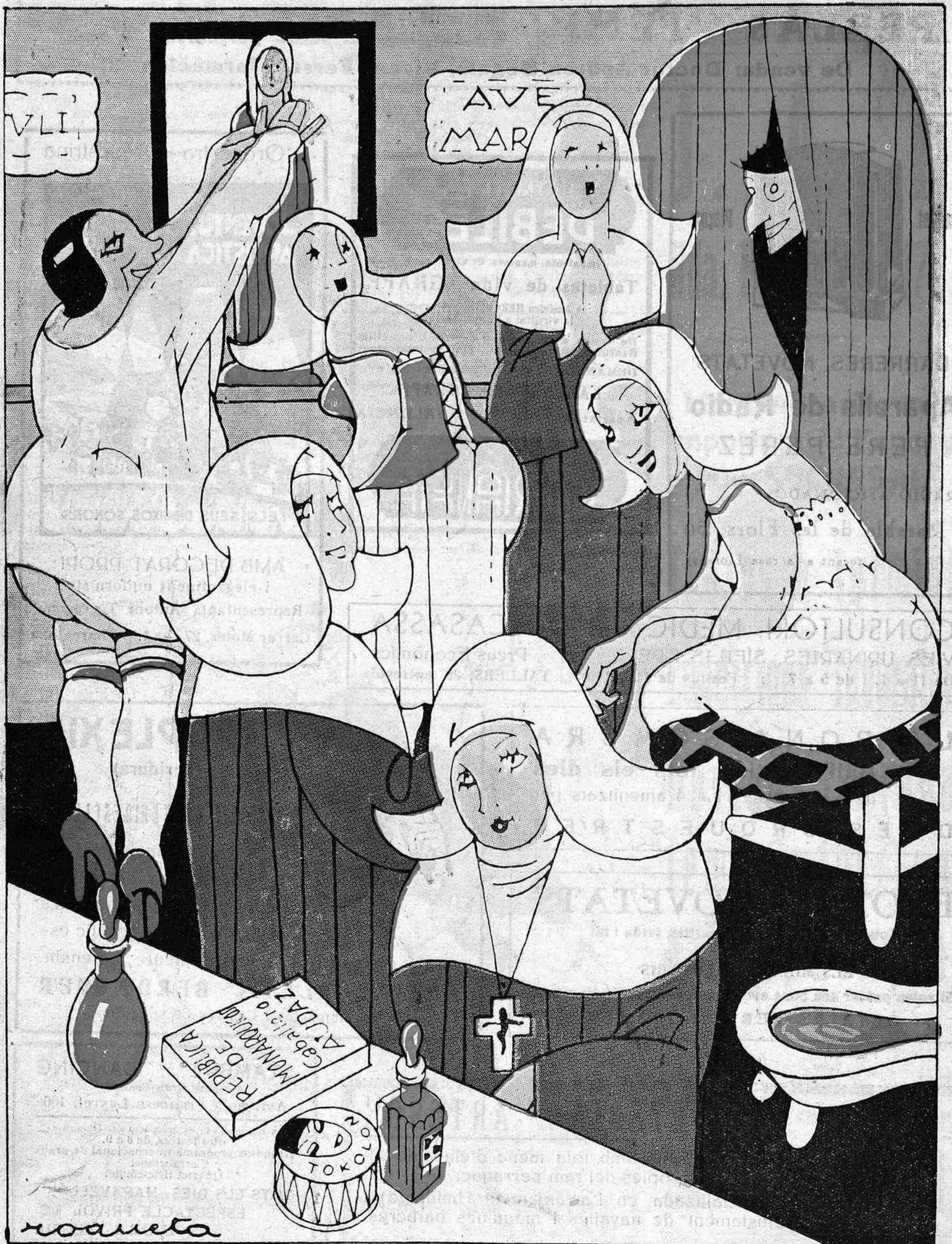
Grandiós programa internacional de grans
atraccions.

Quartet líric-còmic:

TOTS ELS DIES, MARAVELLÓS
ESPECTACLE FRIVOL DE

LLUM I ALEGRIA

Orquestra típica argentina
Melodian Orchestra.

Les monges que varen votar.

Arreconem els trastets i fins unes altres eleccions, que Déu ens concedirà més sort....